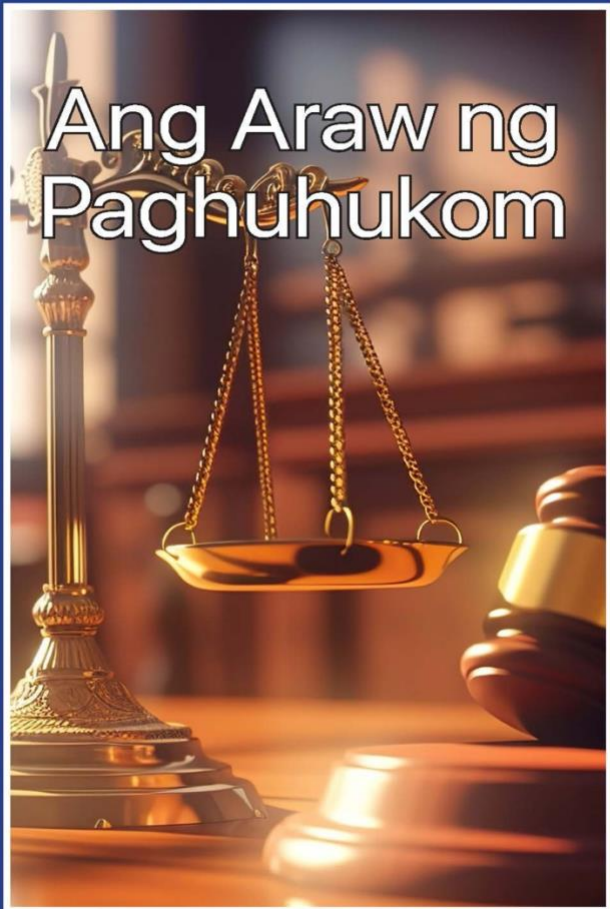

Ang Araw ng Paghuhukom

Ang Araw ng Paghuhukom

*"Magalak ang langit, . . . magalak ang lupa; . . .
magalak ang parang, at ang lahat ng nasa dito: . . .
magalak ang lahat ng punô sa gubat sa harap ng
Panginoon: sapagkat siya'y darating, . . . huhusgahan
ang mundo nang may katuwiran, at ang mga tao
ayon sa kaniyang katotohanan."
Awit 96:11-13*

Ang pagtuturo ng Bibliya tungkol sa darating na araw ng paghuhukom para sa buong sangkatauhan ay parehong nakapagpapanatag at nagbibigay-pag-asa. Ito ay naaayon sa paanyaya sa ating teksto na magalak ang lahat na ang Panginoon ay darating upang "hukuman ang mundo nang may katuwiran, at ang mga tao ayon sa kaniyang katotohanan." Kinumpirma ni Apostol Pablo ang pagdating ng araw na ito nang magsalita siya sa Mars Hill. Sinabi niya sa mga tao na ang Diyos ay nagtalaga ng isang araw na "huhusgahan niya ang mundo nang may katuwiran" sa pamamagitan ni Jesucristo, at na "ibinigay niya ang katiyakan sa lahat ng tao, sapagkat binuhay Niya Siya mula sa mga patay." Gawa 17:31

Ang darating na araw ng paghuhukom na inihanda ng Panginoon sa kaniyang plano ng kaligtasan ay higit pa

sa isang panahon kung kailan ibibigay ang gantimpala sa mga matuwid at ipapataw ang parusa sa masasama. Ito rin ay magiging isang panahon ng pagsubok, kung saan magkakaroon ang mga tao ng pagkakataon, batay sa ganap na kaalaman sa mga isyung may kinalaman sa paghuhukom, na pumili sa pagitan ng pagsunod sa Panginoon at pagsuway, sa pagitan ng katuwiran at kawalang-katarungan.

Ibig sabihin nito, ang araw ng paghuhukom ay hindi isang karaniwang araw na may dalawampu't apat na oras, kundi, ayon sa itinuturo ng Bibliya, isang buong kapanahunan, na isang libong taon ang haba. Sa katunayan, ito ang parehong isang libong taon na paghahari ni Cristo sa lupa, sapagkat siya ay magiging Hukom pati na rin Hari. Ang mga tapat na tagasunod ni Jesus sa panahong ito ay magiging mga kasamang hari niya sa loob ng isang libong taong iyon, at makikibahagi rin sila sa kanya sa gawain ng paghuhukom sa mundo. Pahayag 20:4; 1 Corinto 6:2

Ang mga magagandang at magkakatatugmang aral ng Bibliya ay tinatakpan ng maling pananaw na ang walang hanggang kapalaran ng bawat indibidwal ay hindi na mababago na itinakda ng Diyos sa oras ng kamatayan. Walang suportang makasulat para sa kaisipang ito (maliban kung ito ay may kaugnayan sa

mga tumatanggap kay Cristo, at iniaalay ang kanilang mga buhay sa banal na paglilingkod, sa Panahong ito ng Ebanghelyo).

Sa kabaligtaran, sinabi ni Jesus na ang mga hindi tumatanggap sa kanyang mga aral ay hindi hinuhusgahan ngayon, kundi sa huli. "Kung ang sinumang tao'y makarinig ng aking mga salita, at hindi naniwala, hindi ko siya hinuhusgahan: . . . ang salitang aking sinalita, iya rin ang maghuhus sa kaniya sa huling araw." (Juan 12:47,48). Napakaganda ng pagkakabagay nito sa pangako sa ating teksto na sa masayang araw ng paghuhukom sa hinaharap ay huhusgahan ang mga tao ayon sa "katotohanan," sapagkat ang mga salita ni Jesus ay tunay na katotohanan.

Ang Kasalukuyang Araw ng Paghuhukom

Ang pahayag ni Jesus na ang mga hindi nananampalataya ngayon sa kaniyang mga salita ay hindi hinuhusgahan ay nagpapahiwatig na ang mga nananampalataya at nagiging tagasunod niya ay dumarating nga sa paghuhukom sa kasalukuyang panahon. Tunay nga ito. Ngunit upang maunawaan ang buong kahulugan nito, kailangang maunawaan na ang salitang "hukom" gaya ng paggamit nito sa Bibliya

sa ugnayang ito ay nangangahulugang higit pa sa simpleng pagbigay ng hatol; kasama rin dito ang kaisipan ng isang paglilitis na humahantong sa isang hatol.

Kaya, ang Kristiyano ay sinasabing nasa pagsubok ngayon. Binanggit ni Pedro ang "pagsubok ng inyong pananampalataya" at sinabi niyang ito ay "mas mahalaga kaysa sa ginto na nasisira." (1 Pedro 1:7). Nagsulat din siya, "Huwag ninyong isipin na kakatwa ang mapaling pagsubok na ito na dumarating sa inyo, na parang isang bagay na kakaiba ang nangyayari sa inyo." (1 Pedro 4:12). Malinaw na mabigat ang pagsubok ng isang Kristiyano. Ngunit ang gantimpala ay katumbas ding dakila. "Maging tapat k hanggang sa kamatayan, at ibibigay ko sa iyo ang korona ng buhay." Pahayag 2:10

Matapos banggitin ang "mapusok na pagsubok" o paghuhukom ng Kristiyano, ipinaliwanag pa ni Pedro: "Dumating na ang panahon na ang paghuhukom ay dapat magsimula sa bahay ng Diyos: at kung sa atin pa lamang ito unang nagsisimula, ano pa kaya ang magiging wakas ng mga hindi sumusunod sa Ebanghelyo ng Diyos? At kung ang matuwid ay halos mailigtas, saan pa kaya lilitaw ang mga walang-diyos at ang makasalanan?" (1 Pedro 4:17,18). Malinaw na

itinatag ng tekstong ito na ang kasalukuyang panahon ay panahon ng paghuhukom para sa mga mananampalataya, "ang sambahayan ng Dios."

Ito ay simula pa lamang ng gawain ng paghuhukom ng Panginoon. Tinanong ni Pedro, "Saan lilitaw ang mga taong walang kabanalan at ang makasalanan [para sa paghuhukom]?" Sa tekstong ito, hindi sinagot ng apostol ang sarili niyang tanong, at may ilan na nagkukunwaring walang darating na paglilitis para sa mga hindi maniniwala, at lilitaw sila sa isang lugar ng walang hanggang pagdurusa.

Gayunpaman, ibang sagot ang ibinigay ni Jesus. Tulad ng nabanggit sa itaas, sinabi niya na ang mga nakakarinig at hindi nananampalataya ay pinapalampas muna sa kasalukuyan, at huhusgahan ng kaniyang "salita" sa "huling araw." (Juan 12:47,48). Sa kahanga-hangang katiyakang ito, ginawang tiyak ng Guro na ang paghatol sa mga hindi maniniwala ay hindi nagaganap sa buhay na ito, na walang desisyon ang nagagawa ngayon tungkol sa kanilang walang hanggang kapalaran at hindi ito magaganap hanggang sa "huling araw."

Ang pahayag na "huling araw" ay hindi tumutukoy sa huling araw ng kasalukuyang buhay ng isang

indibidwal. Ginamit din ang parehong pahayag ni Marta nang, tungkol sa kanyang kapatid na si Lazaro, sinabi niya, "Alam kong siya'y muling mabubuhay sa pagkabuhay na mag-uli sa huling araw." (Juan 11:24). Pansinin na ang "huling araw" ay sa panahon ng muling pagkabuhay. Ito ang libong-taong araw ng paghahari ni Cristo, at ng paghuhukom—ang huling dakilang araw, o panahon, sa banal na plano para sa pagtubos at pagbawi ng sangkatauhan mula sa kasalanan at kamatayan.

Mula sa mga teksto na nabanggit na, malinaw na tanging ang mga inialay na tagasunod ng Guro ang kasalukuyang sinusubok sa buong buhay. Walang ikalawang panahon ng pagsubok para sa kanila, at kung hindi natin mapapansin na ang mga Kasulatan na nagpapatunay ng katotohanang ito ay para lamang sa mga Kristiyano, madali nating maisip na walang panahon ng pagsubok para sa sinuman maliban sa kasalukuyang buhay.

Walang sinuman ang maaaring sumailalim sa pagsubok sa buong buhay habang siya ay nasa ilalim pa rin ng hatol. At iyan ang kalagayan ng lahat ng hindi tumanggap kay Cristo bilang kanilang Tagapagligtas at hindi inialay ang kanilang sarili upang gawin ang kalooban ng Diyos. Ang mga

mananampalataya naman, batay sa kanilang pananampalataya, ay nailalayo sa hatol na dumating sa tao sa pamamagitan ni Ama Adan. Sa kanilang bagong katayuan sa harap ng Panginoon, taglay nila ang "pagkatuwiran ng buhay," na kung saan ay "walang hatol." Roma 5:18; 8:1

Ang kahalagahan nito kaugnay ng darating na araw ng paghuhukom ay inihayag ni Jesus nang sinabi Niya, "Ang sinumang makakarinig ng aking salita, at sumasampalataya sa kaniya na nagsugo sa akin, ay may buhay na walang hanggan [sa pamamagitan ng pananampalataya], at hindi darating sa paghatol [Griyego, "krisis", na ang ibig sabihin ay paghuhukom]; kundi lumipat na mula sa kamatayan tungo sa buhay." (Juan 5:24). Ipinapahayag nito nang malinaw na ang mga mananampalataya, sa pamamagitan ng pananampalataya, ay lumilipat na ngayon mula sa kamatayan tungo sa buhay at hindi na haharap sa paghatol sa hinaharap; ang kanilang araw ng paghatol o pagsubok ay ngayon na.

Ito ay isang dakilang katotohanan na dapat isaalang-alang kung nais nating maunawaan ang layunin ng hinaharap na araw ng paghuhukom sa mundo at ang mga bunga nito. Halimbawa, tinatanggihan nito ang pananaw na ito ay isang panahon kung kailan ang

mga makasalanan ay hihiwalayin sa mga banal, na ang paghihiwalay ay batay sa mga desisyong dati nang nagawa nang mamatay ang bawat isa; sapagkat binibigyang-diin ni Jesus na ang "mga banal," ang kanyang mga tunay na tagasunod, ay hindi man lang lilitaw sa hinaharap na paghuhukom na iyon.

Sa Pagkabuhay na Muli

Tulad ng nabanggit na, sinabi ni Jesus na ang mga nananampalataya ay lumilipat mula sa kamatayan tungo sa buhay. Ito, siyempre, ay nakabatay sa pananampalataya. Sa pananaw ng Diyos, hindi na sila nasa ilalim ng hatol. Sila ang tinutukoy ni Jesus sa Juan 5:29, kung saan sinasabi niya na ang mga gumawa ng mabuti ay "lalabas . . . sa muling pagkabuhay tungo sa buhay." Nalampasan na ang panahon ng kanilang paghatol, at sa muling pagkabuhay, ginagantimpalaan sila ng "kaluwalhatian at karangalan at kawalang-kamatayan" na kanilang masigasig na hinanap "sa pamamagitan ng matiyagang pagpapatuloy sa paggawa ng mabuti." Roma 2:7

Yaong Nangawa ng Masama

Tiniyak sa atin ni Jesus na ang muling pagkabuhay ay hindi lamang para sa mga "nagawang mabuti,"

sapagkat sinabi niya na lahat ng nasa mga libingan ay maririnig ang kaniyang tinig at lalabas. (Juan 5:28). Gayunpaman, gaya ng ipinahayag ng sumunod na talata, tanging ang mga nagawang mabuti ang lalabas para sa "muling pagkabuhay ng buhay," sapagkat ang mga "nagawang masama" ay lalabas "para sa muling pagkabuhay ng paghatol." Ang salitang Griyego na ginamit ni Jesus ay "krisis", at ang karaniwang bersyon ay isinalin ito bilang "damnation."

Ang salitang "krisis" sa Griyego ay nangangahulugang isang napakahalagang pagsubok, o karanasan. Ang napakahalagang pagsubok na ito para sa mga Kristiyano ay nasa kasalukuyang buhay, at kung matagumpay nilang malampasan ito, sila ay muling mabubuhay sa pagkabuhay na mag-uli. Ngunit ang lahat ng iba pa ay muling mabubuhay "patungo sa pagkabuhay na mag-uli para sa paghuhukom," ibig sabihin, sa kanilang araw ng paghuhukom o paglilitis. Para sa kanila, ang dakilang krisis kung saan magpapasya ang kanilang walang hanggang kapalaran ay magaganap pagkatapos silang gisingin mula sa pagtulog ng kamatayan.

Ang darating na libong-taong panahon ng pagsubok para sa mundo ay sa isang diwa ang ikalawang paghuhukom para sa sangkatauhan, kung saan ang

una ay naganap sa Hardin ng Eden. Iyon ang araw ng paghuhukom ng ating mga unang magulang, at ang resulta ay pinagbahagian ng buong sangkatauhan. Sa pagsubok o krisis na iyon, sinuway ni Adan ang banal na batas at hinatulan ng kamatayan. Sa pamamagitan ng mana, hinati ng kanyang mga anak ang kanyang kaparusahan. Tulad ng isinulat ni Apostol Pablo, "Sa pamamagitan ng pagsuway ng isa, ang hatol ay dumating sa lahat ng tao upang sila'y mapahamak." Roma 5:18

Pinasilayaw ng Diyos si Adan tungkol sa kaniyang kalooban, sa kaniyang batas. "Huwag kang kumain mula sa puno ng kabaluan ng mabuti at masama," ang sabi ng Panginoon. (Genesis 2:17). Ito ay isang simpleng batas. Wala itong masalimuot o mahirap intindihin. Ang hatol kay Adan ay bunga ng kaniyang pasya na kumilos salungat sa katotohanang ipinahayag sa kaniya. Hindi lamang nagdulot ng kamatayan ang kanyang pagsuway, kundi nagbunga rin ito ng pagkawala ng pagkaunawa. Ang kadiliman tungkol sa Diyos at sa k g kanyang kalooban ay hindi maiiwasang bunga ng kanyang "pagbagsak," at ang mga supling ni Adan ay nagmana rin mula sa kanya ng pamanang ito ng "kadiliman." Inilalarawan ni Isaias ang pangkalahatang kalagayan ng mundo, na

nagsasabing, "Ang kadiliman ay sasakupin ang lupa, at ang makapal na kadiliman ang mga tao." Isaias 60:2

Gayunpaman, hindi tumigil ang Diyos sa pagmamahal sa kaniyang likhang tao. Tunay nga, "ganito ang pagmamahal niya sa sanlibutan" na ipinadala niya ang kaniyang minamahal na Anak upang tubusin si Adan at ang kaniyang lahi mula sa kamatayan. Naghanda rin siya sa pamamagitan ni Cristo para sa kaliwanagan ng sanlibutan. Kaya, matapos ilarawan ni Isaias ang "siksik na kadiliman" ng mga tao, idinagdag niya, "Ngunit ang Panginoon ang sisikat sa inyo, at ang kaniyang kaluwalhatian ay makikita sa inyo. At ang mga Hentil ay darating sa iyong liwanag, at ang mga hari sa ningning ng iyong pagbangon." mga talata 2,3

Alinsunod dito, inihayag ni Jesus, "Ako ang Ilaw ng mundo." (Juan 8:12). Nalaman din natin na siya ang tunay na Ilaw na "nagbibigay-liwanag sa bawat tao na pumapasok sa mundo." (Juan 1:9). Hindi pa nailaw ng Ebanghelyo na sumisikat sa mukha ni Jesucristo ang "bawat tao." Sa karamihan ng sangkatauhan, totoo pa rin ang sinabi ni Juan: "Ang Liwanag ay sumisikat sa kadiliman; at hindi ito naintindihan ng kadiliman." Juan 1:5

Tunay nga, ang mga hindi nakakaintindi sa liwanag ay hindi ito matatanggap at hindi magagalak dito. Ito ang dahilan kung bakit sinabi ni Jesus, "Kung ang sinumang tao ay makarinig ng aking mga salita, at hindi maniwala, hindi ko siya hinahatulan." (Juan 12:47). Sinabi ni Jesus sa kanyang mga disipulo, "Mapalad ang inyong mga mata, sapagkat nakakakita; at ang inyong mga tainga, sapagkat nakakarinig." (Mateo 13:16). Nang ipinaliwanag ni Jesus na hindi niya hinuhusgahan ngayon ang mga nakarinig ng kaniyang mga salita at hindi naniwala, ibinigay niya bilang dahilan ang isang propesiya na kaniyang binanggit at inilapat sa kaniyang sarili at sa kaniyang gawain: "Pinatimtim niya ang kanilang mga mata, at pinatigas ang kanilang puso; baka hindi sila makakita ng kanilang mga mata, ni makaintindi ng kanilang puso, at magsisi, at sila'y aking papagalingin." Juan 12:40

Sinabi ni Jesus, "Hindi ipinadala ng Diyos ang Kaniyang Anak sa mundo upang hatulan ang mundo, kundi upang iligtas ang mundo sa pamamagitan Niya." (Juan 3:17). Ang pananampalataya kay Cristo, ang tunay na Liwanag, ang tanging kundisyon upang ang sinuman ay mapalaya mula sa hatol na ito. Ngunit, dahil kahit ngayon ay hindi nauunawaan ng mga tao sa pangkalahatan ang Liwanag, maliwanag ang

pangangailangan para sa isang darating na araw ng kaliwanagan at paghuhukom.

Ang mga Patay ay Makaririnig

Nauna na nating binanggit ang mga salita ng Guro na nagsisiguro sa atin na ang mga ngayon ay nakakarinig at nananampalataya sa kanyang mga salita ay tumatanggap ng buhay—sa pamamagitan ng pananampalataya ngayon, at sa katotohanan sa muling pagkabuhay—at hindi sila darating sa hinaharap na paghuhukom kasama ng mundo. (Juan 5:24). Ngunit ang mga taludtod 28 at 29 ay lubos na pinalalawak ang pag-asa. Doon ay pinagitibay ni Jesus na "ang lahat ng nasa mga kutkutan ay makaririnig ng kaniyang tinig, at sila'y lalabas." Ang mga naniwala at napatunayang tapat bago mamatay ay agad na papasok sa buhay na walang hanggan. Sa lahat ng iba pa, bibigyan sila ng buong pagkakataon upang maniwala, at ang mga maniniwala ay mabubuhay.

Ang pagkakaroon ng pagkakataon pagkatapos ng kamatayan upang marinig ang katotohanan at maniwala ay magiging bagong kaisipan para sa ilan. Ngunit ito ay isang kaisipang makasulat sa Biblia. Wala kahit saan sa Biblia ang nagsasabing ang

pagkakataon na makatanggap ng buhay sa pamamagitan ni Cristo ay limitado lamang sa kasalukuyan. Naniniwala ang bawat Kristiyano na ang Diyos ay mapagkawangawa at matiisin sa mga makasalanan. Ngunit sa hindi malamang dahilan, inako ng ilan ang maling pananaw na ang banal na awa ay ipinagkakaloob lamang hanggang sa mamatay ang isang tao, at hindi na maaaring magpakita ng awa ang Diyos sa isang indibidwal lampas sa sandaling humupa ang kanyang huling hininga.

Walang suporta sa Bibliya para sa makitid na pananaw na ito. Mula sa pananaw ng Diyos, ang buong mundo ng mga hindi maniniwala ay patay sa kasalanan, at sa loob ng apat na libong taon bago ang unang pagparito ni Jesus, pinayagan ng Diyos ang mundong hinatulan ng kasalanan na makatulog sa kamatayan nang hindi gumagawa ng anumang bagay upang liwanagan at iligtas sila. Ang pagpapadala Niya kay Jesus bilang Manunubos at Tagapagligtas ang nagpapatunay na minahal ng Diyos ang Kanyang mga nilikhang tao. Ngunit upang makatanggap ng buhay sa pamamagitan Niya, dapat silang maniwala; gayunpaman, ang mga milyong iyon na namatay bago dumating si Cristo ay tiyak na hindi nagkaroon ng pagkakataong maniwala sa Kanya.

Milyun-milyong tao na ang namatay mula noon na hindi nagkaroon ng pagkakataong maniwala, dahil hindi nila kailanman narinig ang nag-iisang pangalang ibinigay sa ilalim ng langit, o sa pangkalahatan ng mga tao, na siyang kailangang kanilang pagkaligtasan. (Mga Gawa 4:12). Bukod dito, ayon sa sariling patotoo ni Jesus, marami sa mga nakakarinig ng kaniyang mga aral ang hindi nakakaintindi sa mga isyung kasama rito. Para sa kanila, pasalamat natin ang Diyos sa katiyakan na ibinibigay ni Jesus sa atin na hindi Niya sila hinatulan, at huhusgahan sila ayon sa Kanyang "salita" sa huli.

"Sa pamamagitan ng Kaniyang Katotohanan"

Ang pahayag ni Jesus na ang kanyang mga salita ang siyang huling huhusga sa mga hindi maniniwala ay kaayon ng teksto na nagpapahayag na sa masayang panahong iyon huhusgahan ng Panginoon ang mga tao "sa pamamagitan ng kanyang katotohanan." (Awit 96:13). Isang magandang kaisipan ito. Ibig sabihin nito, ang buong sangkatauhan ay liliwanagan sa katotohanan tungkol sa Diyos, at batay sa kaliwanagan na ito ay bibigyan sila ng pagkakataon na sumunod at mabuhay.

Ang maringal na katotohanang ito, na malinaw na itinuturo sa mga Kasulatan, ay nagbibigay-linaw sa maraming teksto at pangako sa Bibliya na kung hindi ay magkasalungat. Halimbawa, ang Juan 1:9, na nagsasabing si Jesus ang "tunay na Ilaw, na nagbibigay-liwanag sa bawat tao na pumapasok sa mundo." Tiyak na hindi ito totoo sa mga namatay bago dumating si Cristo! At hindi rin ito naging totoo sa hindi mabilang na milyon mula noon. Ngunit may tunay na kahulugan ang tekstong ito dahil sa pinagpalang katiyakan na magkakaroon ng isang darating na araw ng kaliwanagan.

Sa isang kamangha-manghang hula tungkol sa araw na iyon, ang libong taong paghahari ni Cristo, ipinangako na "ang lupa ay mapupuno ng kaalaman tungkol sa Panginoon, gaya ng pagbaha ng tubig sa dagat." Isaias 11:9

Si Zephaniah, sa isang propesiyang naglalantad na ngayon ay natutupad sa pagkasira ng isang kaayusang panlipunan na inilarawan ni Apostol Pablo bilang "ang kasalukuyang masamang sanlibutan," ay nagsasabi sa atin na pagkatapos ng panahong ito ng paghihirap, ang Panginoon "ay ... magbabalik-loob sa bayan ng isang malinis na wika [mensahe], upang silang lahat ay manawag sa pangalan ng Panginoon,

upang paglingkuran siya nang magkakaisa." Galacia 1:4; Zofar 3:8,9

Inihahayag sa atin ng Propeta Jeremias ang tungkol sa isang darating na panahon kung kailan gagawin ng Panginoon ang "isang bagong tipan sa sambahayan ng Israel, at sa sambahayan ng Juda," na ipinaliwanag na sa panahong iyon ay isusulat ang banal na batas sa mga puso ng mga tao. Ang kaalaman tungkol sa Panginoon ay magiging napakalawak noon na makikilala Siya ng lahat, "mula sa pinakamaliit sa kanila hanggang sa pinakadakila sa kanila." Jeremias 31:31-34

Sinasabi ni Apostol Pablo, "Ang Diyos ... ay nagnanais na ang lahat ng tao ay maligtas, at makamtan nila ang kaalaman sa katotohanan. Sapagkat isang Diyos ang mayroon, at isang Tagapamagitan sa pagitan ng Diyos at ng mga tao, ang taong si Cristo Jesus; na ibinigay ang kaniyang sarili bilang pantubos para sa lahat, na sasaksiin sa takdang panahon." 1 Timoteo 2:3-6

Sa unang tingin, ang pagkakasunod-sunod na ibinigay dito ay tila salungat sa ibang kasulatan na igigiit na dapat munang magkaroon ng kaalaman sa Katotohanan ang isang tao, saka, batay sa kaalamang ito, maniwala at maligtas; sapagkat dito ang apostol

ay nagsasalita muna tungkol sa pagiging "naligtas," at saka pagtanggap ng kaalaman sa Katotohanan.

Gayunpaman, sa pagkakataong ito ay hindi ginagamit ni Pablo ang salitang "naligtas" upang ilarawan ang walang hanggang kaligtasan na nagmumula sa paniniwala at pagsunod sa Ebanghelyo. Sa halip, sinasabi niya sa atin na kalooban ng Diyos na ang lahat ng namatay sa kamangmangan tungkol sa nag-iisang pangalan na ipinagkaloob kung saan tayo dapat maligtas, ay gigisingin mula sa k na kamatayan upang magkaroon ng pagkakataong makamtan ang kaalaman sa Katotohanan. Sa madaling salita, ginagamit ni Pablo ang salitang "naligtas" upang ilarawan ang ipinangako ni Jesus nang sinabi Niya na ang lahat sa kanilang mga libingan ay maririnig ang Kanyang tinig at lalabas.

Ang dakilang katotohanang dapat matutunan at tanggapin ng lahat upang magkamit ng buhay na walang hanggan ay ang si Jesucristo, sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, ay natikman ang kamatayan "para sa bawat tao." (Hebreo 2:9). Tinawag ito ni Pablo na "pantubos para sa lahat," at ito ang dakilang katotohanang "ipapatotoo [ipapahayag] sa takdang panahon." Ang pahayag na "takdang panahon" ay napakahalaga. Ipinapahiwatig nito na ang

mapagmahal na plano ng Diyos para sa pagtubos at kaligtasan ng sangkatauhan ay umuunlad nang maayos at ayon sa paunang plano kung saan may takdang panahon para sa bawat bahagi ng kaniyang mapagmahal na mga layunin. Ang kasalukuyang kapanahunan, at ang kasalukuyang buhay, ang tamang panahon para sa ilan upang maunawaan ang Katotohanan at sa gayon ay maniwala at sumunod. Sa panahon ng milenyong, at pagkatapos gisingin ang mundong hindi pa naliliwanagan mula sa kamatayan, ay magiging tamang panahon para sa kanila na maipahayag ang Ebanghelyo sa isang paraan na madaling maunawaan. Doon magiging tamang panahon nila upang sumunod at mabuhay.

"At binuksan ang mga Aklat"

Ang Pahayag 20:12-15 ay isa sa mga pinaka-kawiliwiling talata sa Bibliya na may kinalaman sa darating na araw ng paghuhukom sa mundo. Sa simbolikong propesiyang ito, inilalarawan ang hinaharap na kaliwanagan ng mga tao sa pamamagitan ng ideya ng pagbubukas ng mga aklat. Ang kahanga-hangang paglalarawan ng araw ng paghuhukom ay ganito:

"Nakita ko ang mga patay, maliliit at dakila, na nakatayo sa harap ng Diyos; at binuksan ang mga

aklat: at binuksan ang ibang aklat, na siyang aklat ng buhay: at hinatulan ang mga patay ayon sa mga bagay na nasulat sa mga aklat, ayon sa kanilang mga gawa. At ibinigay ng dagat ang mga patay na nasa rito; at ibinigay ng kamatayan at impiyerno ang mga patay na nasa kanila: at hinatulan ang bawat isa ayon sa kanilang mga gawa. At ang kamatayan at ang impiyerno ay hinagis sa lawa ng apoy. Ito ang ikalawang kamatayan. At ang sinumang hindi nasumpungang nakasulat sa aklat ng buhay ay hinagis sa lawa ng apoy."

Sa loob ng libong taong paghahari ni Cristo, kapag ginigising ang mga patay, sila ay "tatalakay sa harap ng Diyos" sa diwa na, sa pamamagitan ng pagtubos na gawa ni Cristo, ang orihinal na hatol ay hindi na mabilang laban sa kanila, at bawat isa ay magkakaroon ng pagkakataong maniwala, sumunod, at mabuhay. Ngunit ang pagkakataong ito para sa kay nangangailangan ng karagdagan pagpapahayag ng biyayang banal. Dapat buksan ang mga "aklat."

Ito ay isang simbolikong paraan upang ipaalam sa atin na huhusgahan niya ang mga tao "ayon sa kaniyang katotohanan." (Awit 96:13). Ang mga "aklat" ay naglalaman ng katotohanan, at kailangang mabuksan, sapagkat hangga't nakasara ang mga ito,

nakatago ang katotohanan at ang mga tao ay "hindi ito nauunawaan."

Alam natin, siyempre, ang pananaw ng ilan na ang mga aklat na tinutukoy sa talatang ito ay naglalaman ng talaan ng mga nakaraang buhay ng lahat ng namatay, at binubuksan ang mga aklat na ito sa araw ng paghuhukom upang matuklasan kung sino ang karapat-dapat at sino ang hindi karapat-dapat. Dapat tandaan, gayunpaman, na binabanggit ng hula na ang "mga gawa" ng mga hinuhusgahan ay hiwalay sa "mga aklat," sapagkat ang paghuhukom ay sinasabing magmumula sa mga bagay na nasa mga aklat, "ayon sa kanilang mga gawa." Ang punto ay ang paghuhukom ay nakabatay sa antas kung saan ang kanilang mga gawa ay iniaayon sa katotohanang nasa mga aklat.

Pagkatapos ng lahat, hindi na kailangang hanapin ng Panginoon ang talaan ng mga gawa ng sinumang makasalanang upang matukoy kung karapat-dapat o hindi siya sa buhay; sapagkat alam Niya, gaya ng sinasabi ng Kasulatan, "walang matuwid, hindi, ni isa man." (Roma 3:10). Kahit ang mga tagasunod ni Hesus na sumusunod sa Kanyang mga yapak ay hindi magiging karapat-dapat sa buhay kung huhusgahan

silang ayon sa kanilang sariling hindi perpektong mga gawa.

Alam ng Panginoon na walang sinumang karapat-dapat sa buhay sa pamamagitan ng sariling katuwiran. Ngunit ang banal na pag-ibig ay nagbigay ng daan upang makatakas sa hatol sa pamamagitan ng paniniwala kay Cristo, sa kaniyang "salita," at sa kamangha-manghang probisyon ng kaniyang dugo. Ngunit hindi maaaring magkaroon ng tunay na paniniwala hangga't walang kaalamang pagbabatayan ng pananampalataya. Kaya't ang kaalamang iyon ay ibinigay, binubuksan ang mga "aklat," sa loob ng libong taong araw ng paghuhukom.

Ang Diyos ang sariling tagapagpaliwanag ng Kanyang mga salita, at sa Isaias 29:11-18 muli Niyang binanggit ang mga simbolikong "aklat" na ito, at ang ipinahihiwatig ng pagbubukas ng mga ito. Sa talataing ito, sinasabi sa atin ang tungkol sa isang "aklat na selyado," na ibinigay muna sa isang taong marunong at pagkatapos ay sa isang taong hindi marunong. Wala sa kanila ang may kakayahang "basahin" o maunawaan ang kahulugan ng mga nilalaman nito.

Sa wakas ay nabuksan ang aklat – "Sa araw na iyon, makaririnig ang mga bingi ng mga salita ng aklat, at

makakakita ang mga bulag mula sa kadiliman at mula sa dilim." Ang panahong tinatawag na "araw na iyon" ay malinaw na ipinapakita ng konteksto na ang panahon ng kaharian ni Cristo. At tungkol sa araw na iyon ay ginawa ang pangako, "Ang mga mahinahon ay magdaragdag ng kanilang kagalakan sa Panginoon, at ang mga dukha sa gitna ng mga tao ay magagalak sa Banal ng Israel." talata 19

"Ayon sa Kanilang Mga Gawa"

Sa hula tungkol sa araw ng paghuhukom sa Pahayag 20:12-15, ang mga patay na "nakatayo sa harap ng Diyos" ay yaong kilala ng Panginoon na masasama. Sila ang inilarawan ni Jesus nang ipangako Niya na ang mga "nagawang masama [ay lalabas] sa pagkabuhay na mag-uli para sa paghuhukom." (Juan 5:29). Ang mga gawa na tinutukoy, samakatuwid, ay dapat ang kanilang mga gawa sa kaharian, matapos nilang matuto, marinig, at tumugon sa mensahe ng mga bukas na aklat.

Sinasabi ng propesiya na binuksan din ang "isa pang aklat." Ito ay tinatawag na "aklat ng buhay." Ang mga patay na nakatayo sa harap ng Diyos at huhusgahan ayon sa kanilang pagsunod sa mga bagay na nakasulat sa mga aklat, noon ay tila nakalista ang kanilang mga

pangalan sa aklat ng kamatayan, sapagkat nasa "aklat" ni Adan silang lahat. Ipinahayag ni Pablo ang kaisipang ito sa bahagyang ibang paraan, na sinasabing, "Sapagkat sa si Adan ang lahat ay namamatay," ngunit idinagdag niya, "ganun din naman sa si Cristo ang lahat ay bubuhayin." 1 Corinto 15:22

Kaya, ang aklat ng buhay ni Cristo ay mabubuksan para sa sangkatauhan, at habang ang bawat isa sa mga hinatulan— —na nagising mula sa kamatayan at naliwanagan—ay tumatanggap at sumusunod sa katotohanan, ang kanyang pangalan ay maisusulat sa aklat na iyon. Ang pagbubukas ng aklat ng buhay na ito ay hindi upang matuklasan kung kanino ang mga pangalan doon, kundi upang maisulat ang mga pangalan ng mga yaong, "ayon sa kanilang mga gawa," ay nagpapatunay ng kanilang pag-ibig sa Katotohanan na siyang magiging batayan ng paghatol sa mga tao. Awit 96:13

Ang Lawa ng Apoy

Sinasabi sa Pahayag 20:13 na ibibigay ng kamatayan at impiyerno ang kanilang mga patay. Kaya naman magkakaroon ng pagkakataon ang mga patay na tumayo sa harap ng Diyos. Ang impiyerno, o hades,

gaya ng nasa tekstong Griyego, ay ang kalagayan ng kamatayan, hindi isang lugar ng paghihirap. Pagkatapos ng pagbabalik ng mga patay mula sa impyerno, kapwa ang kamatayan at ang impyerno ay ihahagis sa "lawa ng apoy," na inilalarawan bilang "ikawalang kamatayan." (bersikulo 14). Hindi ito tinatawag na "ikawalang kamatayan" dahil lahat ng winawasak sa lawa ng apoy ay namamatay nang ikalawang beses, kundi dahil ito ang ikalawang pagkakataon na ipapataw ang parusang kamatayan.

Sa lawa ng apoy, na siyang ikalawang kamatayan, mamamatay pa nga ang kamatayan mismo. Kasama sa huling paglilinis ng daigdig ang pagkawasak ng lahat ng mga pangalan na hindi, sa huli, nakasulat sa aklat ng buhay. Ang mga ito ay ihahagis sa lawa ng apoy, ang ikalawang kamatayan, hindi upang pahirapan, kundi upang lipulin.

Ang kagalang-galang na araw na iyon kapag hinatulan ng Panginoon ang mga tao sa pamamagitan ng Kanyang Katotohanan ay magiging panahon ng biyaya para sa kanila. "Kapag ang iyong mga paghatol ay nasa lupa, ang mga naninirahan sa mundo ay matututo ng katuwiran." (Isaias 26:9). Ngunit magkakaroon pa rin noon ng mga kusang-loob na masasama na tatangging sumunod sa katotohanan.

Tungkol dito, ipinahayag ng sumunod na taludtod, "Ngunit kapag ipinakita ang biyaya sa masasama, hindi nila natutuhan ang katuwiran; kahit sa lupain ng katuwiran ay patuloy silang gumagawa ng kasamaan at hindi pinapansin ang kadakilaan ng Panginoon." Isaias 26:10

Ang pahayag na "bansa ng katuwiran" ay naglalarawan ng mga kalagayang magkakaroon sa lupa sa panahon ng paghahari ni Cristo. Tinutukoy ni Pedro ang parehong panahon, na sinasabi, "inaasahan natin ang bagong langit at bagong lupa na ipinangako niya, isang daigdig na puno ng katuwiran ng Diyos." (2 Pedro 3:13). Tinutukoy ni Pedro ang bagong panahong ito ng karanasan ng tao bilang "araw ng paghuhukom at kapahamakan [pagkawasak] ng mga taong walang dios." (2 Pedro 3:7). Magiging kapahamakan ito para sa lahat ng ganoon, sapagkat sila ay "wawasakin mula sa gitna ng bayan." Gawa 3:23

Gayunpaman, gaya ng ipinapakita ni Pedro, tanging yaong mga tumatangging makinig at sumunod sa katotohanan kapag ito'y ipinakita na, s , ang matutuklasang di-mapanampalataya at mapapahamak. Sa ilalim ng nagpapaliwanag na

impluwensya ng Katotohanan, mabubunyag ang kanilang kusang-loob na disposisyon.

Ang Tupa at mga Kambing

Isa pang aral tungkol sa darating na araw ng paghuhukom ay ang Pabula ni Jesus ng mga Tupa at mga Kambing. (Mateo 25:31-46). Ang panahon kung kailan naaangkop ang pabula ay tinukoy sa pambungad na talata. "Kapag sinapit ang Anak ng tao sa kanyang kaluwalhatian, at ang lahat ng mga banal na anghel na kasama niya, kaniya ngang uupo sa trono ng kanyang kaluwalhatian." Nakasaklang si Jesus sa "trono ng kaniyang kaluwalhatian" sa loob ng isang libong taon ng kaniyang paghahari. Sa tekstong Griyego, ang "mga anghel" na lumilitaw kasama ni Cristo sa kaluwalhatian ay "mga sugo." Ang tinutukoy rito ay ang kaniyang iglesia, yaong mga naniwala sa panahong ito at, sa pagiging tapat hanggang kamatayan, ay luluwalhatiin kasama niya bilang mga kaakibat na hari at hukom.

Sa harap ng "trono ng kaniyang kaluwalhatian" ay titipunin ang lahat ng mga bansa, ayon sa parabula, at hahatiin sila gaya ng paghahati sa mga tupa at kambing. Hindi ito paghahati sa pagitan ng simbahan at ng mundo, sapagkat ang simbahan ay kasama ng

kaniyang Panginoon sa trono. Ang paghahati, sa halip, ay nagaganap sa pagitan ng mga tao sa mundo na hindi nauna pang liwanagan, at namatay bilang mga hindi mananampalataya. Sila ang "mga patay, maliliit at mangararangal," na "nakatayo s" sa harap ng Diyos nang mabuksan ang "mga aklat." Ang ilan ay maniniwala at magsusunod; ang iba naman ay hindi, kaya't nahahati sa dalawang uri. Pahayag 20:12

Lahat ng nasyonalidad ay makikilahok sa tagpong iyon ng hinaharap na araw ng paghuhukom. Si Jesus, sa ibang pagkakataon, ay nagsabi na magiging "mas matiis para sa . . . Sodom at Gomorra" sa araw ng paghuhukom kaysa sa mga tumanggi at nang-usig sa kaniya. (Mateo 10:15). Ibig sabihin nito, ang mga tao ng masasamang lungsod noong sinaunang panahon ay gigisingin mula sa kamatayan at bibigyan ng pagkakataon na magsisi, maniwala, at mabuhay.

Mas magiging matiis ito para sa mga masamang lungsod na iyon kaysa sa mga Israelita na tinanggihan si Jesus, dahil hindi sila nagkasala laban sa napakaraming liwanag. Ngunit magiging matiis ito para sa lahat! Ang lahat ay muling mabubuhay at maliwanagan, at kung magiging masunurin sila sa liwanag, sa katotohanan, huhusgahan silang karapat-dapat na mabuhay magpakailanman.

Sa parabula, ginantimpalaan ang klase ng mga tupa dahil sa kanilang diwa ng pagtulong at pakikipagtulungan. Sinabi ni Jesus sa kaniyang sariling mga alagad, "Isang bagong utos ang ibinibigay ko sa inyo: Magmahalan kayo sa isa't isa, gaya ng pagmamahal ko sa inyo." (Juan 13:34). Kapag binuksan ang mga aklat ng Katotohanan, ang mga salita ni Jesus na siyang magiging batayan ng paghatol sa mga tao, matutuklasan na ang batayan sa lahat ng banal na kahilingan para sa mga matatagpuang karapat-dapat sa buhay ay ang pagpapahalaga at pagsasabuhay ng banal na pag-ibig, ang dakilang prinsipyo ng pagiging di-makasarili na naghihikayat sa isang tao na mas maging interesado sa kapwa kaysa sa sarili.

Makikita ang kalidad na ito sa uri ng mga tupa. Dahil dito, naririnig nila ang maligayang salita ni Jesus, "Halina, mga pinagpala ng aking Ama, manahin ninyo ang kaharian na inihanda para sa inyo mula nang itatag ang mundo." (Mateo 25:34). Ito ang kaharian ng lupa, na orihinal na ibinigay sa ating mga unang magulang, na kanilang nawala nang suwayin nila ang Diyos at pinalayas sa Eden upang mamatay. Sa pagtatapos ng libong-taong araw ng paghuhukom, ang kahariang ito ay ibabalik sa lahat ng magiging

karapat-dapat noon. Ito ang restorasyong inilarawan ni Pedro bilang "pagbabalik." Gawa 3:20-23

Ang "mga kambing" sa parabula ay yaong nasa Pahayag 20:15 na ang mga pangalan ay hindi matagpuan sa aklat ng buhay. Sila ang masasama sa Isaias 26:10, at yaong nasa Gawawa 3:23, na, sa pagtanging makinig sa dakilang Guro noong panahong iyon, "ay lipulin mula sa gitna ng bayan.

Ang uri ng mga kambing, ayon kay Jesus, ay "umaalis sa walang hanggang parusa," samantalang ang mga tupa ay tumatanggap ng walang hanggang buhay. (Mateo 25:46). Ang salitang "parusa" sa tekstong ito ay mula sa isang salitang Griyego na ang ibig sabihin ay "putulin." Sa madaling salita, ang mga "tupa" ay mapuputol sa buhay—mapapahamak. Sa talata 41, ito ay sinasagisag ng apoy—ang apoy ay isa sa mga pinaka-mapaminsalang puwersa na kilala ng tao—na "ihanda para sa Diyablo at sa kaniyang mga anghel."

Sa katunayan, pasalamat sa Diyos, ang Diyablo at ang mga maruruming anghel na kasama niya ay mapapahamak din sa simbolikong lawa ng apoy na inihayag ng Tagapaghayag bilang "ikalaawang kamatayan." Samantala, bawat anak ni Adan ay magkakaroon ng buong pagkakataon na tanggapin

ang biyaya ng Diyos na ipinagkaloob sa pamamagitan ng pagtubos na gawa ni Cristo. Walang sinuman ang mawawalan ng buhay, o mabibigo na makamit ang kaligtasan, maliban sa mga yaong, sa kabila ng buong kaliwanagan, ay tumatangging maniwala at sumunod sa katotohanan.

Ang pinalawak na pananaw na ito sa malawak na saklaw ng biyaya at pag-ibig ng Diyos ay dapat magbigay sa atin ng mas matinding pagnanais kaysa dati na paglingkuran at pasayahin Siya, sapagkat mayroon tayong kamangha-manghang pagkakataon na makipagtulungan sa banal na plano ng kaligtasan para sa isang naliligaw na lahi. Ang pagtanggap ng kaloob ng buhay sa pamamagitan ni Cristo ay isang kamangha-manghang pagpapahayag ng biyaya ng Diyos. Ngunit higit pa rito, sa pamamagitan ni Cristo ay mayroon tayong dakilang karangalan ng pakikipagsosyo sa Diyos at sa Kanyang minamahal na Anak sa gawain ng pagpapakipagkasundo sa naliligaw na mundo.

Dahil sa mga kamangha-manghang biyaya na nakalaan pa para sa sangkatauhan, mga biyayang darating sa mga tao sa loob ng libong taong araw ng paghuhukom, hindi nakapagtataka na inanyayahan ng salmista ang buong nilikha na purihin ang

Panginoon dahil "siya ay darating upang humusga sa lupa." Sapagkat "huhusgahan niya ang mundo nang may katuwiran, at ang mga tao ayon sa kanyang katotohanan." Awit 96:13